

ע"פ 4635/14 - מוחמד מורהר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורוים פליליים
ע"פ 4635/14

כבד השופט י' עמית
כבד השופט ד' ברק-ארז
כבד השופט מ' מזוז

לפני:

מוחמד מורהר

המעורער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי ירושלים
בת"פ 13-12-034410 שניתן ביום 22.05.2014 על ידי
כבד השופט י' צבן

תאריך הישיבה:
(09.11.2015) כ"ז בחשוון התשע"ו

עו"ד רחמים דיין
עו"ד אופיר טישלר
גב' ברכה ויס

בשם המערער:
בשם המשיבה:
בשם שירות המבחן:

פסק דין

1. המערער שימש נהג בשוד מתוכנן, במהלכו נשדד בעל עסק באישון לילה על ידי חבורת שודדים שתקפו אותו כשחזר לעבודתו, ונטלו ממנו באילמות את תיקו שהכיל, בין היתר, סכום של כ-50,000 ₪. לאחר השוד התנהל מרדף של המשטרה אחר הרכב בו נהג המערער, שתואר כך בכתב האישום: המערער והאחרים החלו בניסעה מהירה כדי להימלט. חצו צומת במהירות 120 קמ"ש, עברו ברמזור אדום, עקפו מימין ומשמאלי כל רכב שננסעו בכיביש, נסעו על השוליים ובזיגzag. למרדף ה策טרף רכב משטרת נסף, ובמהלכו הררכב בו נהג המערער עלתה על אי תנועה, סיכון את עוברי הדרך ושוב התעלם מסימני השוטרים לעצור. בהמשך המרדף התנגש הררכב בו נהג המערער ברכב משטרתי, ורכב משטרה נסף נאלץ להתנגש בו על מנת למנוע ממנו לברוח. המערער והאחרים איבדו את השליטה על הרכב, עלו על המדרכה ופגעו באבן גדולה, עד שרכbam התתרומות ונפל על רכב משטרתי. המערער והאחרים יצאו מהרכב והתחלו לברוח, אחד מהם החזיק בתיק של המתלון. מספר שוטרים נפגעו כתוצאה מעשי המערער והאחרים.

בגין מעשים אלה הורשע המערער על פי הודהתו בעבירות לפי סעיפים 2(ב) (שוד בנסיבות חמימות)
ו-332(2)(5) (סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת), לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובית משפט קמא גזר דין ל-70 חודשים מאסר.

2. הערעור שבפנינו נסב על חומרת העונש, ובמסגרתו העלה הסגנון המלומד כל טענה אפשרית לזכות מרשו.

3. נאמר בקצרה, כי העונש שהוטל על המערער הוא לכואתו ברף הגבוה, אך יש לציין כי ענייננו בשתי עבירות שונות, שנעושו ברגע אחד, שככל אחת מהן חמורה כשלעצמה.

די אם נאמר כי עבירת המרדף, כשלעצמה, שהמערער נטל בה תפקיד ראשי, מצדיקה לטעמו עונש של ארבע שנות מאסר בפועל, באשר לא נס ליה של הלכת אבולקיעאן (ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (11.11.2004)). בצירוף עבירה שוד אלים בחבורה של בעל עסק החולך לתומו בשעות לילה בעיירה של עיר, הרי שהעונש הכלול שהושת על המערער אינו מצדיק התרבותותנו.

אשר על כן, אנו דוחים הערעור.

ניתן היום, כ"ז בחשוון התשע"ו (9.11.2015).

שׁוֹפְטָן שׁוֹפְטָן שׁוֹפְטָן